

РЕШЕНИЕ

№ 1645

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1405** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 5945/13.02.2023г. по описа на АССГ на А. Г. В., с адрес:гр.С., [улица], [жилищен адрес] чрез адв. Л. Б. срещу Решение №1040-21-34 от 17.01.2023 г. на Директора на Териториално поделение С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-16405-1/18.11.2022г. на длъжностно лице по чл.54ж ал.1 от КСО, като правилно и законосъобразно.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, като счита, че са постановени в разрез с материалноправните разпоредби на КСО, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като противоречи на материално правните разпоредби на КСО. Сочи се, че са налице всички законови изисквания на чл.54а от КСО, поради което жалбоподателката има право на парично обезщетение за безработица. Независимо, че е вписан в Търговския регистър, като собственик и управител на търговско дружество“ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], последното не е извършвало търговска дейност и жалбоподателя не е упражнявал трудова дейност в качеството си на управител.

Претендира, че мотивите с които е издадено процесното решение не отговарят на

обективната действителност и предвид, че се цитира единствено договора за управление сключен с дружеството, не са взето предвид обстоятелството, че има вписана декларация по чл.38, ал.9, т.2 от Закона за счетоводството. Твърди се, че правото на парично обезщетение за безработица следва да бъде преценено с оглед прекратяване на трудовото му правоотношение от 26.10.2022 г. с „Тайд Платформ Ел Ти Ди-клон България“. Излага, че е бил осигурено лице в осигурителите „Трейдинг 212“ ЕООД и „Тайд Платформ Ел Ти Ди-клон България“.

В съдебно заседание, жалбоподателя се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата и моли оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответника по жалбата - Директора на ТП- НОИ – С. –град чрез процесуалният си представител – юриконсулт Д. В. оспорва жалбата, счита че оспорения административен акт е правилен и законосъобразен, моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата ката неоснователна и необоснована. Претендира разноски, пави възражение за прекомерност. Представя писмени бележки.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление №214-00-16405 от 10.11.2022 г., подадено чрез Дирекция „Бюро по труда“ А. В. е сезирал административния орган с искане за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл.54а от КСО. Видно от съдържанието му е декларирал, че правоотношението му с осигурител “Тайд Платформ Ел Ти Ди - клон България” КЧТ, ЕИК[ЕИК] е прекратено от 26.10.2022 г. Към депозираното заявление е представено копие от Заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение с “Тайд Платформ Ел Ти Ди - клон България” КЧТ, считано от 26.10.2022 г., на основание чл. 71. ал.1 от Кодекса на труда /КТ/.

При извършване на преценка по правото на ПОБ на жалбоподателя административния орган е установил по данни от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНС/, че на 16.08.2017 г. А. В. е вписан като едноличен собственик и управител на “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], а на 08.11.2022 г., е заличен като управител и едноличен собственик на капитала на същото. От горното се установява, че към дата на заявление 10.11.2022 г. за лицето са налице данни за заличаването му като управител на “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, считано от 08.11.2022 г.

В Регистъра на осигурените лица от “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], за А. Г. В. са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.12.2017 г. до 30.06.2020 г. вкл. с код за вид осигурен ”10” - като за лице упражняващо трудова дейност по възложен договор за управление и контрол.

Видно от приобщените по преписката доказателства, вписани по партидата на дружеството е установено, че с Молба, подадена на 30.09.2022 г. от А. Г. В. до “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД е заявил желание да бъде освободен като управител. Съгласно Протокол/Решение от 01.11.2022 г. на едноличния

собственик на капитала на “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД Д. Г. В. е взето решение /точка трета от дневния ред/ за освобождаването на А. Г. В. като управител на дружеството. Освобождаването му е по негово желание, вследствие на подадената на 30.09.2022 г. от него молба за освобождаването му като управител.

В съответствие с разпоредбата на чл.140, ал.4 от Търговския закон /ТЗ/, за дата на последно прекратяване на осигуряването, по смисъла на чл.54а, ал.4 от КСО, компетентното длъжностно лице е приело, че за жалбоподателя се явява датата на заличаването му в ТРРЮЛНЦ като управител - 08.11.2022 г., т.е. това е правопораждащата дата по реда на чл. 54а, ал. 1 от КСО. След извършена преценка на правото на парично обезщетение за безработица длъжностното лице е приело, че лицето отговаря на предпоставките визирани в текста на чл.54а от КСО и с разпореждане №214-00-16405-1 от 18.11.2022 г. на основание чл.54ж, ал.1 и във връзка с чл.54а, ал.1 и чл.54б, ал.3 от КСО на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 08.11.2022 г. до 07.03.2023 г. в размер на 18,00 лева дневно. Въз основа на горепосочените факти, длъжностното лице е постановило процесното Разпореждане № 214-00-16405-1 от 18.11.2022г. на ръководител на осигуряването за безработица към ТП на НОИ – С. град. В мотивите му е посочено, че е взето предвид последно прекратяване на осигуряването от 08.11.2022 г. на основание прекртен договор за управление и подадена молба на лицето.

Разпореждането е обжалвано от А. Г. В. по реда на чл.117 ал.1 т.2 б.“б“ от КСО пред Ръководителя на ТП –НОИ –С. град. С Решение № 1040-21-34/17.01.2023г. на Директора на ТП –НОИ –С. град е отхвърлена жалбата с вх.№1012—21-1728/30.12.2022г. на А. Г. В. и е потвърдено цитираното разпореждане. В обстоятелствената част на оспорвания акт, Директора на ТП –НОИ –С. - град е посочил, че с Решение от 01.11.2022 г., вписано в ТРРЮЛНЦ на 08.11.2022 г., жалбоподателя Д. Г. В., в качеството си на едноличен собственик на капитала на “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], освобождава А. Г. В., ЕГН [ЕГН], в качеството му на управител на “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК];

Посоченото решение на едноличния собственик на капитала на “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] от 01.11.2022 г., е подписано от Д. Г. В., в качеството си на едноличен собственик на капитала. Д. В. е вписан в Търговския регистър на 08.11.2022 г. На тази дата е вписано и обстоятелството по прехвърляне на собствеността на дружеството, т.е. от тази дата Д. В. става едноличен собственик на капитала с права по чл. 147, ал. 2, във връзка с чл. 137, ал. 1, т. 5 от ТЗ. Прието е, че към дата 26.10.2022 г. Д. В. няма качество на такъв и не може да упражнява вменените му с чл. 141, ал. .1 от ТЗ задължения и правомощия, т.е. Д. В. не е имал право да взима решение за прекратяване на правоотношенията в “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Решавещият орган е приел от посочените данни, че може да бъде направено заключение, че прекратяване, на правоотношението на А. Г. В. е настъпило в резултат на взетото от него еднолично решение да прехвърли “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] на Д. Г. В., т.е. правоотношението е прекратено по негово желание и с негово съгласие. Налице са

обстоятелствата по чл. 546, ал. 3 от КСО.

Жалбоподателят, в качеството си на едноличен собственик на капитала на “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], единствено и само по своя инициатива променя управлението на дружеството, като е отправил молба до дружеството да бъде освободен като управител. В протокол-решение от 01.11.2022 г. е прието решението за продажба на дружествените дялове по депозираната молба от А. Г. В. на Д. Г. В..

Това обстоятелство е удостоверено с нотариална заверка пред Д. С. нотариус в район РС София на 01.11.20.22 г.

Директора на ТП на НОИ-С.-град е изложил мотиви, че съгласно разпоредба на чл. 140, ал. 4 от ТЗ, увеличаването и намаляването на капитала, приемане и изключване на съдружник, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на управител, имат действие, от вписването им в ТРРЮЛНЦ. Едва тогава лицето придобива или престава да притежава качеството на управител.

Изложил е също, че съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от Закона за ТРРЮЛНЦ, невписаните, но подлежащи на вписване в търговския регистър обстоятелства “се смятат за несъществуващи за трети добросъвестни лица”, каквито са териториалните поделения на НОИ.

Съгласно чл. 141, ал.6 от ТЗ, овластяването и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им.

В съответствие с разпоредбата на чл. 140, ал. 4 от ТЗ, за дата на последно прекратяване на осигуряването, по смисъла на чл. 54а, ал. 1 от КСО за жалбоподателят е датата, от която следва да бъде заличен в ТРРЮЛНЦ като управител на “ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] (08.11.2022 г.). В тази връзка е прието, че това е правопораждащата дата по реда на чл. 54а, ал. 1 от КСО.

Определянето на дневното ПОБ и срокът на изплащането му се извършва съгласно разпоредбите на чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО. С тях се обхващат преобладаващите случаи. В чл. 54б, т. 3 на КСО - “размер па ПОБ”, законодателят е въвел изричен текст, който обхваща случаите, при които трудовата дейност /правоотношението/ е прекратена по инициатива или със съгласието на лицето.

Изложени са мотиви, че разпоредбата на чл. 54б, ал. 3 от КСО определя, че безработните лица, чиито правоотношения са били прекратени по тяхно желание или е тяхно съгласие, или поради виновното им поведение, получават минималния размер на паричното обезщетение за безработица за срок 4 месеца.

С чл. 11, т. 1 от Закона за бюджета на Държавното обществено осигуряване /ДОО/ за 2022 г. е определен дневен минимален размер на обезщетението за безработица за периода от 1 януари до 31 март - 12.00 лв. и с чл. 11, т. 2, за периода от 1 април до 31

декември - 18.00 лв., в сила и към момента на постановяване на процесното решение.

Административния орган е приел, че при определяне размера на ПОБ и срока на неговото получаване, законодателят изхожда от източника на инициативата за прекратяване на трудовата дейност /правоотношението/, като в разглеждания случай А. Г. В. участва във взимане на всички решения за прехвърляне на притежаваните от него дружествени дялове от Капитала на Дружеството в полза на друго лице /в случая на брат си/ в следствие на което се прекратява участието му в дружеството и оттам неговия договор за управление - т.е. инициативата за прекратяване на правоотношението му е единствено и само негово.

Предвид гореизложените факти и обстоятелства, съгласно данните в ТРРЮЛНЦ и Регистъра на осигурените лица, при спазване на нормативната уредба, решаващият орган е приел, че длъжностното лице е постановило процесното разпореждане, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 и чл. 54б, ал. 3 от КСО, на жалбоподателят е отпуснато ПОБ, считано от 08.11.2022 г. до 07.03.2023 г. в размер на 18.00 лв. дневно.

В съдебно заседание, проведено на 11.05.2023г. е приета административната преписка с приложение писмени доказателства, вкл. представените от жалбоподателя. В хода на съдебното производство е експертно заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза по инициатива на жалбоподателя, което заключение съда ще обсъди в решението.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, подадена е от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ С. -град, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма.

Разпореждане № 214-00-16405-1 от 18.11.2022 г., също е издадено от компетентен орган –Ръководител на осигуряването за безработица, съгласно Заповед №1015-21-79/16.03.2021г., според която изпълнението на функции на административни органи по чл.54ж ал.1 и ал.3 и по чл.54ж ал.3 във връзка с чл.114 ал.1 от КСО са възложени на Е. Л. – главен експерт по осигуряването. С цитираната заповед е възложено на изброените в нея служители да издават и подписват разпореждания за отпускане, изменение, отказване, спиране, прекратяване, възобновяване на парични обезщетения за безработица по реда на КСО.

Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и в утвърдената

от Управителя на НОИ форма, съгласно правомощията му по чл.37 ал.5 т.2 от КСО и същото съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение на материалния закон:

В настоящия случай спорът е изцяло правен и касае преценка за законосъобразността на отпусканото му обезщетение за безработица, с оглед последно прекратяване в осигуряването, респективно изплащането на паричното обезщетение за безработица в хипотезата на чл.54б, ал.3 от КСО.

Съгласно текста на чл.54а, ал.1 от КСО, за да бъде налице правото на обезщетение на жалбоподателя е необходимо да бъдат налице кумулативно следните предпоставки – лицето да има внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването;

-да има регистрация като безработно в Агенцията по заетостта;

-да не е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Р България или пенсия за старост в друга държава, да не получава пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл.68а или професионална пенсия по чл.168 от КСО

- да не упражнява трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 от КТ.

Следователно за придобиване на право на ПОБ законодателят изисква кумулативно наличието на прекратяване на осигуряването, определен размер осигурителен стаж за риска „Безработица“, регистрация в Агенция по заетостта, да не е придобито право на пенсия и да не се упражнява трудова дейност, за която лицето подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

По смисъла на посочената разпоредба, определящ правото на ПОБ е момента на прекратяване на осигуряването, спрямо който момент се определя и 18 месечния период, като изискването да не бъде упражнявана трудова дейност касае времето след датата на прекратяване на правоотношението. В този смисъл е и въведеното изискване за ежемесечно деклариране пред Агенция по заетостта от лицата с право на ПОБ, че не са започнали упражняване на трудова дейност, което е основание за прекратяване на изплащането на ПОБ - чл. 54д, ал.1 КСО, както и разпоредбата на чл. 54а, ал.4 КСО, която определя именно „датата на последното прекратяване“ като начална дата за отпускане на ПОБ и определяне на 24 месечния базисен период, от който се изчислява размера на ПОБ /чл. 54б, ал. 1 КСО/.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т.7 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт,

трудова злополука и професионална болест и безработица са управителите и прокуристите на търговски дружества.

Съгласно чл. 140, ал.4 от Търговския закон, увеличаване и намаляване на капитала, приемане и изключване на съдружник, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на управител, както и назначаване на ликвидатор, имат действие от вписването им в търговския регистър.

По смисъла на цитираната норма вписването има конститутивно действие, тъй като законът категорично повелява, че освобождаването на управителя поражда правни последици от момента на вписване, а не от датата на провеждане на общото събрание на дружеството, което е взело решение да го освободи.

Съгласно чл. 141 ТЗ, за третите добросъвестни лица управителят представлява търговското дружество от датата на вписването му в Търговския регистър като управител до датата на заличаване на това вписване. По силата на чл. 7, ал. 1 от ЗТР вписаното обстоятелство се смята, че е станало известно на трети добросъвестни лица от момента на вписването. Следователно, по отношение на трети лица, включително и на ТП на НОИ - С. град, невписаните обстоятелства се считат за несъществуващи.

В конкретния случай ТП на НОИ - С. град е трето добросъвестно лице, тъй като не е участвало при регистрацията на търговското дружество, нито в органите му на управление, нито в неговата търговска дейност, поради което се осведомява относно обстоятелствата, касаещи дружеството от вписаното им в Търговския регистър.

В съответствие на цитираните норми, за дата на прекратяване на осигуряването на управителите на търговски дружества се счита датата, на която освобождаването на управителя е вписано в този регистър.

Разпоредбите на чл.10 от КСО определят:

- ал. 1 осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.
- ал. 2 осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена.

Съгласно чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 от КСО и продължава до прекратяването ѝ. По смисъла на чл. 10, ал.1 КСО осигуряването се свързва с упражняване на трудова дейност и определя, че до прекратяването ѝ се дължат осигурителни вноски т.е. това време се зачита за осигурителен стаж.

Нормата на чл. 10, ал.2 от КСО обаче определя кога има прекъсване на

осигуряването, като се прави разграничение между осигуряване и прекратяване на дейността по чл.4, която СЛУЖИ като основание за възникване на осигурителното правоотношение.

С оглед на разпоредбите в чл. 10 КСО законодателят разграничава момента на възникване/прекратяване на съответното правоотношение, посочени по чл. 4 от КСО като основание за упражняване на трудова дейност и момента на възникване прекратяване на осигурителното правоотношение. В случаите, при които има периоди през които не се упражнява трудова дейност, поради което не са внасяни осигурителни вноски и съответно не се зачитат за осигурителен стаж, но правоотношението, по което е полаган труда не е прекратено, е налице прекъсване в осигуряването, а не прекратяване на осигуряването. В съответствие на цитираните норми, за дата на прекратяване на осигуряването на управителите на търговски дружества се счита датата, на която освобождаването на управителя е вписано в този регистър.

Съгласно чл.54а, ал.4 от КСО паричното обезщетение за безработица се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако: 1.заявлението по ал.3 е подадено в тримесечен срок от тази дата; 2. лицето се е регистрирало като безработно в Агенция по заетостта в срок от 7 работни дни от тази дата.

От събраните по делото доказателства и данните в ТРРЮЛНЦ на А. В. се установява, че съгласно Договор от 02.06.2017 г. за възлагане на управлението на "ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ" ЕООД му е възложено да управлява и представлява дружеството. В чл.8 от договора са регламентирани основанията за прекратяването му. За извършеното изпълнение на договора А. В. са подадени данни като управител на търговското дружество от осигурителя от "ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ" ЕООД в периода от 01.12.2017 г. до 30.06.2022 г. вкл. с код за вид осигурен „10" - като упражняващо трудова дейност по възложен договор за управление и контрол. От доказателства е видно, че са предприети действия по вписване на промяна, касаеща освобождаването на А. В. като управител от 08.11.2022 г.

От установеното се обоснове извода, че е налице прекъсване на осигуряването по смисъла на чл. 10, ал.2 КСО за част от периода, но прекратяване на правоотношението му като управител на търговското дружество „ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ" ЕООД“ ЕООД е налице едва от 08.11.2022 г.

Съгласно посочената разпоредба осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл.4 или чл.4а, ал.1 не е прекратена. Прекъсването на осигуряването обаче не поражда права по чл.54а, ал.1 от КСО, тъй като в разпоредбата изрично е предвидена като предпоставка за възникване на право на парично

обезщетение за безработица прекратяване на осигуряването.

Неотносимо към предмета на делото е наличието на данни за осигуряване на управителя в периода от 01.12.2017 г. до 30.06.2022 г. подавани регулярно в регистъра на осигурените лица. По партидата на дружеството на 03.11.2022г. е вписана декларация по чл.38, ал.9, т.2 от Закона за счетоводството, в която е посочено, че предприятието не е осъществявало дейност през отчетния период - 2021 г., на която се позовава и жалбоподателят за да обоснове своята претенция. Приемайки, че представената декларация за 2021 г. е правомерно подадена по отношение на жалбоподателя ще е налице прекъсване на осигуряването, а не прекратяване към момента на подаване на заявлението за изплащане на парично обезщетение за безработица.

Съгласно разпоредбата на чл.54б, ал.3 от КСО безработните лица, чиито правоотношения са били прекратени по тяхно желание или с тяхно съгласие, или поради виновното им поведение, на основание чл.325, т.1 и 2, чл.326 и 330 от Кодекса на труда, чл.103, ал.1, т.1, 2 и 5, чл.105 и 107, ал.1, т.1-4 от Закона за държавния служител, чл.162, т.1 и 6, чл.163 и чл.165, т.2 и 3 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, чл.245, ал.1, т.4, 6 и 8 от Закона за Министерство на вътрешните работи и чл.165, ал.1, т.2, 3 и 5 и чл.271, т.2, 3 и 5 от Закона за съдебната власт или по други закони получават минималния размер на паричното обезщетение за безработица за срок от 4 месеца”.

Безспорно събраните по делото доказателства се установява, че прекратяването на договора за управление „ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД“ ЕООД е извършено по молба от 30.09.2022 г. на А. В.. Съобразно заявеното желание от страна на жалбоподателя, да бъде освободен като управител на „ГЛОБЪЛ ИВЕНТС МЕНИЛЖМЪНТ“ ЕООД“ ЕООД правилно и законосъобразно административният орган е приел, че е приложима разпоредбата чл.54б, ал.3 от КСО. Съответно правилно е определено паричното обезщетение за безработица за срок от четири месеца, считано от дата на последното прекратяване на осигуряването или от 08.11.2022 г. до 07.03.2023 г., както и правилно е определен неговия размер - 18,00 лева дневно, съгласно чл.11, т.2, б. „а“ от ЗБДОО за 2022 г. дневния минимален размер на обезщетението за безработица е 18 лв.

По искане на жалбоподателя по делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза с поставена задача да се отговори на въпросите: Налице ли е задължително осигуряване през последните 18 месеца към датата на отпускане на обезщетение за безработица, какъв е осигурителния доход, кои са осигурителите и за кои рискове същия е осигурен?

От извършените проверки на документацията и анализа на данните, експертизата установи следното:

През последните 18 месеца, считано от датата на отпускане на обезщетението

за безработица - 08.11.2022г., е налице задължително осигуряване на жалбоподателя А. Г. В. - период в осигуряване по трудов договор от 29.05.2017г. до 20.05.2022г. и от 04.07.2022г. до 26.10.2022г.;

Осигурителният доход по периоди, по времетраене на трудовото правоотношение в дружество „Трейдинг 212“ ЕООД е посоченото месечно възнаграждение в колона № 5 на Таблица № 1 в заключението, а в дружество „Тайд Платформ Ел Ти Ди - клон България“ КЧТ е 2 627,43лв.

Осигурителите са работодателите, с които са сключени трудовите договори и които са формили трудовите книжки при прекратяване на трудовите договори - „Трейдинг 212“ ЕООД и „Тайд Платформ Ел Ти Ди - клон България“ КЧТ[ЕИК].

Съдът приема заключението на вещото лице, но счита същото за неотнормимо към предмета на спора. На първо място вещото лице е следвало да се съобрази с относимите правни разпоредби, даващи основание за зачитане на осигурителен стаж и осигурителен доход.

Релевантна за преценка на правото на парично обезщетение за безработица и определяне на неговия размер се явява разпоредбата на чл.54л от КСО. Последната регламентира, че отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Съгласно чл.5,ал.4,т.1 от КСО осигурителите, осигурителните каси,самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване;

Съобразно нормата на чл.40, ал.2 от НПОС осигурителният доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. Осигурителният доход за времето, през което е получавано обезщетение от държавното обществено осигуряване, изплащано от териториалното поделение на НОИ, се установява с данни от информационната система на НОИ.

За да отговори на поставените въпроси вещото лице се е позовало изцяло и единствено на вписванията в трудовата книжка на жалбоподателя, като в

заклучителната част на експертизата е посочило, че „осигурителният доход по периоди, по времетраене на трудовото правоотношение в дружество „Трейдинг 2012“ ЕООД е посоченото месечно възнаграждение в колона №5 от Таблица №1 в заключението, а в дружество „Тайд Платформ Ел Ти Ди - клон България“ КЧТ е 2627,43“.

В съдебно заседание вещото лице сочи, че брутното трудово възнаграждение е еквивалентно на осигурителния доход, доколкото в трудовата книжка се съдържа запис, че „осигурителният стаж е равен на зачетения трудов стаж“.

Следва да се отбележи, че трудовата книжка служи за удостоверяване на трудов/осигурителен стаж, но не и на осигурителен доход. Съгласно чл.40, ал.4 от НПОС за времето след 31 декември 2002 г., ако продължителността на осигурителния стаж за лицата, работещи по трудово или по служебно правоотношение, е равна на продължителността на трудовия или на служебния стаж, в трудовата или в служебната книжка при прекратяване на правоотношението се вписва от осигурителя следният текст: "Осигурителният стаж е равен на зачетения трудов (служебен) стаж.". Ако в трудовата или в служебната книжка не е направено посоченото вписване, осигурителният стаж се установява с документ по образец, утвърден от управителя на Националния осигурителен институт, издаден от осигурителя.

В тази връзка, се налага извода, че изготвеното заключение е неотносимо към предмета на делото и е неправилно и необосновано, доколкото вещото лице при изготвянето му не се е позовало на относимите правни разпоредби.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното Решение е законосъобразно, като издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел /КСО.

Съгласно разпоредбата на чл.143 от АПК разноски се дължат на ответника за юрисконсултско възнаграждение, които са поискани от процесуалния му представител – юрисконсулт В.. При прилагането на чл. 78, ал.8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя като съответстващо на фактическата и правната сложност на делото възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева .

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд – София град, III-то отделение - 60 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх.№ 5945/13.02.2023г. по описа на АССГ на А. Г. В., с адрес:гр.С., [улица], [жилищен адрес] чрез адв. Л. Б. срещу Решение №1040-21-34 от 17.01.2023 г. на Директора на Териториално поделение С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-16405-1/18.11.2022г. на длъжностно лице по чл.54ж ал.1 от КСО, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА А. Г. В., ЕГН: [ЕГН], с адрес:гр.С., [улица], [жилищен адрес] да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 100 /сто/ лева разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: